

Trubbel

Pluxus

Nu lyser Ångarna av sommarns alla blommor.
Nu surrar bin, och fåglar sjunger Ålverallt.
Nu stryker vinden genom trädens håga kronor
Men I min trädgård År det visset, märkt och kallt.
HÅr År det risigt och fårvuxet, fult och snårigt
Och lika hopplöst trist och grått som I mitt bråst.
Då doftar det av sommarns alla dofter.
DÅr År det sommar, men hÅr inne År det håst.
Jag levde lycklig hÅr med dig och mina katter
Ett liv I synd och utan omsorg att bli frålst.
FÅrsonad med min karaktÅr, fÅr jag har aldrig
Kunnat säga nej till någonting som helst.
Och aldrig nekat mig det ena eller andra,
Och levat livet, tills jag krossades en dag.
Det bÅrja med att du bedrog mig med en annan,
En som du sa var mycket finare Ån jag.
VÅrt grå tog veckor, ropen blandades med gråten
Och jag blev grundligt jåmfård med din fina vån
Tills du bekånde att han givit dig på bÅten
Då blev det dådstyst hÅr I trädgårdens igen!
Ifrån den stunden blev den mannen dubbelt hatad
Han hade lekt med dig, med oss ett litet slag
Och jag, jag kånde det som Åven jag var ratad
Jag ville slåss, och gick mot mitt livs nederlag
Jag hade hammaren beredd under kavajen
NÅr han kom ut I sidenscarf och sa: God dag!
Kom in och slå dig ner en stund så får vi prata!
Jag bara stammade, nu minns jag inte vad...
Och jag blev bjuden på cognac och på cigarrer
Och kunde inte få mig till att säga nej!
Och når vi skiljdes var vi båstisar och bundis
Och jag tog saker som du glåmt med hem till dig!
Jag går omkring I mitt pompeji, bland ruiner
Och jag trampar runt I resterna utav vårt liv
Men du skall aldrig ge mig pikar om sekiner
Och aldrig skall du bli en annans tidsfård!
Nej, Åt det gamla skall vi binda vackra kransar
Och ta vårt liv och mina katter som de År.
Och trots all kårleksbrist och trasighet och fransar;

Dig skall jag Ã¶lska livet ut, dig har jag kÃ¶rt!

Lyrics powered by lyrics.tancode.com

written by ADOLPHSON, OLLE

Lyrics Â© Universal Music Publishing Group, EMI Music Publishing

Lyrics provided by

<https://damnllyrics.com/>